

במתנה

דפיו זהב

על מה שבזר זכשיו.

הרבנית ימימה מזרחי

בעריכת יקרת פרידמן

גיליון

פרשת כי תצא ✧ ו' באלול ה'תש"פ (26/8/2020)

עכשיו את

אמו,³ פשוט כי אין קול כזה. כי היא כל כך שם כל הזמן, מהממת ונותנת. אל תשכחו אותה!

וזאת כל פרשת "כי תצא", הנשים שלא זוכרים אותן. כולנו מכירים את הביטוי "בושה וחרפה!" הביטוי הזה נולד בפרשתנו. לא תבושי ואל תפלקי פי לא תתפירי פי בשפת עלומיך תשפתי ותרפת אלמנותיך לא תתפירי עוד.⁴ רגע, איזה בושה יש בלהיות עלמה? כשעלמה מתבגרת, עוד לא התחננה והחגים מתקרבים והבטן שלה מתהפכת וכולם מתעלמים מהעלמה הזו כי היא ממילא שמה, מונחת. ו"תרפת אלמנותיך" – וכי להיות אלמנה זה חרפה? אבל היא מרגישה שהחיים חירפו אותה, שקיללו אותה, שאין לה מזל. והאם אתם זוכרים את הנשים האלה? עכשיו, בסוף השנה, כל הנשים שאין להן קול? האם תתעלמו מהן?

כל פרשת "כי תצא" זה לא תוכל להתעלם.⁵ כשאתם עוסקים במלחמה שלכם (וזה אכן שנה קשה עם מלחמה על הבריאות ועל הפרנסה), אל תתעלמו מאבדה, מנשים שמסתובבות אבודות בעולם, שאף אחד כבר לא זוכר אותן. מנערים ונערות שהם באמת בבושה ובהרפה. מבני אדם שפשוט מונחים לידכם משכבר הימים.

"אז מה עושים, ימימה, עם כל הצעקה הזו?"

פי תצא למלחמה וראית בשבנה אשת ופת תאר ותשקת בה.¹ שימו לב ללשון הזו: "אם תצא למלחמה". לא בטוח שתהיה מלחמה, אבל אם זה יקרה, אז "וראית. ותשקת". זה יקרה לכם, בוודאות. אתם תראו אישה יפה, אתם תקחו אותה, אתם תשתמשו בכל הטוב שיש בה. כי התורה יודעת שבזמני לחץ האישה תעמוד שם, כמו איזה איש של שלוה, של רגיעה. התורה יודעת שבזמני מלחמה, נשים יהיו נחמה. שבזמנים של כיעור, הן יזכירו אסתטיקה. בשדה קרב, הן יזכירו בית. במוות, הן יהיו חיים. במגפה, הן יהיו גיפור, וחום, ואהבה.

שימו לב, צועקת התורה לקראת סוף השנה. היא היתה שם עבורכם בכל היופי שלה והחן שלה והטוב שלה. הרגיעה את כל העולם. אתם לא יכולים להתעלם ממנה! ומשום שאישה כל כך נזהרת כל הזמן להחזיר את השגרה, גם בזמנים לא שגרתיים, אתם עלולים לראות בה שגרה, להתעלם מצרכיה, לא להקשיב לה.

הרי זה תיאור נורא: וראית. ונקחת לך לאשה. ונקחתה אל תוך ביתך. ונקחתה לך לאשה. ונקחתה אם לא תפצת בה.² והיא איפה? לא שומעים את קולה! היא אישה ללא קול. רק הוא, רק הוא יודע מהי ובמה היא טובה ומה הוא צריך. אישה שאין לה קול, אישה שלא שומעים אותה – מה זה??

מבית שיש בו אישה שאיש לא שומע את קולה ייוולד חלילה, אומרת הפרשה, בן סוחר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול

³ דברים כ"א, יח. וגם" רש"י לדברים כ"א, א, יא: "ולקחת לך לאשה" – "לא דברה תורה אלא פנגד יצר הרע, שאם אין הקב"ה מתיירה ושאנה באסור, אכל אם נשאה סופו להיות שונאה, שנאמר אחריו "פי תהיני לאיש", וסופו להוליד ממנה בן סוחר ומורה. לך נסמכו פרשיות הללו". וגם: מדרש תנחומא לפרשת "כי תצא", פרק כב, סימן א.

⁴ ישעיהו נ"ד, ד.

⁵ דברים כ"ב, ג: "וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיד אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם."

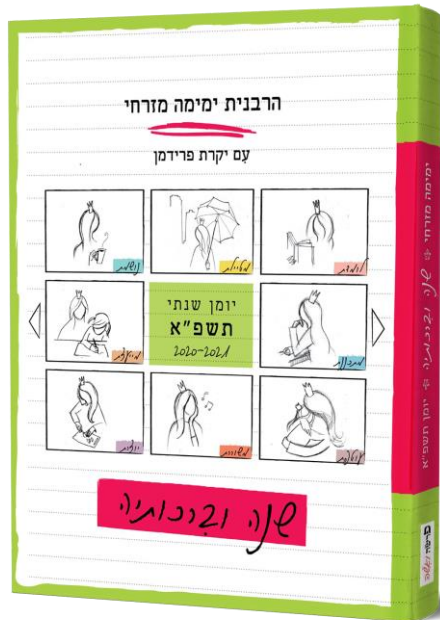
¹ דברים כ"א, י-יא.

² דברים כ"א, י-יד.

המהדורה השנייה כבר בדרך! מהרי להזמין ולהבטיח את היומן שלך!

כאן מתרשמים, מתרגשים ומזמינים <<

https://parasha.org/yoman2020_kehila

יומן "שנה וברכותיה" של הרבנית ימימה מזרחי

✓ קפסולות של תורה נשית מבראשית

✓ חיבור מרענן להגים

✓ שירה ומילים שמשמחות את הלב -

והשנה התחדשנו, יש לנו שותפות תוכן מקסימות!

✓ וכמובן, המון מקום בשבילך לכתוב, לתכנן ולחלום.

📖 מתנה בלעדית מצורפת בכל הזמנה! ערכת

"עוד ניפגש", 11 גלויות הנחמה של הרבנית ימימה.

כאן מתרשמים, מתרגשים ומזמינים <<

https://parasha.org/yoman2020_kehila

להזמנות דרך הטלפון: **077-8066747**

וגם: **054-345-3788**

התשובה המדהימה נמצאת בפרק כ"ז בתהילים שאומרים בכל יום באלול: לך אמר לבי בקשו פני את פניך ה' אבקש. אל תסתר פניך ממני.⁶ מה זה "בקשו פני" – קודם כל, בחודש הרחמים הזה תרחמי. עליך. הראשונה שהתעלמה ממך זו את; ומקשרך שלך לא תתעלם.⁷ וה"שפת אמת" אומר פירוש כל כך יפה: ועיקר הרחמים בחודש הרחמים הוא על עצמו, שיזכור איזו נשמה קדושה הוא.

את הלכת לאיבוד לעצמך. את האבדה של עצמך. תעשי לך השבת אבדה.

איך, איך?

אנחנו רואים שכשהתורה רוצה שהאיש יתעלם מאותה שבועה, שני דברים היא עושה: וְהִסִּירָה אֶת שְׂמֶלֶת שְׂבִיבָהּ מֵעַלֶּיהָ.⁸ כי הן היו יוצאות בבגדים יפים בשעת המלחמה כדי להפיל חללים מהאויב. תורידו את השמלה היפה הזו. והדבר השני: וְיִשְׁבָּה בְּבִיתָךְ וּבְכֶתֶהָ אֶת אֶבְיָהָ וְאֶת אִמָּהָ יָרַח יָמִים.⁹ אישה שכל הזמן בוכה, בסוף מתעלמים ממנה.

ובעצם הפרשה אומרת לנו (מבלי לומר): את, עכשיו תתלבשי. טפחי את עצמך. אישה מטופחת זו אישה שסולחת; סולחת לפגעי הזמן, סולחת לכל מה שקורה מסביב. החודש הזה, תלבשי לך משהו יפה.

ותצחקי! איך כתוב - לבושה – וְתִשְׁחַק לְיוֹם אֶחָרוֹן.¹⁰ ראשי תיבות "אלול", אומר האר"י הקדוש.¹¹ לבושה זה בדיוק ההיפך משבויית המלחמה הזו שמסירה את שמלת שביה. וְתִשְׁחַק – זה בדיוק ההיפך מהשבועה הזו שיושבת ומבכינת. ליום אחרון – זה חודש אלול, הימים האחרונים של השנה. אולי את שכחת אותך, אולי את התעלמת ממך, כי ברוך השם היית עסוקה בכל החצי שנה הזו בלדת ולטפח ו... עכשיו, זהו. ברוך השם, שילוח הקן. הם יצאו ויצאו לדרכם. עכשיו את.

השבוע דיברתי למורות בזום ואמרתי להן: טפחי אותך. קני לך את אביזרי בית הספר הכי כיפיים. שיהיה לך הקלמר היפה שלך והתיק היפה שלך ושמלה חדשה ליום הראשון. תזכרי אותך ואז, לא יתכן שהתלמידות שלך יתעלמו ממך.

לבושה << וְתִשְׁחַק לְיוֹם אֶחָרוֹן. הלוואי שבאמת נזכור אותנו.

בצוות העריכה: הדסה סאסי

⁶ תהילים כ"ז, ה-ט.

⁷ ישעיהו נ"ח, ז.

⁸ דברים כ"א, יג.

⁹ שם.

¹⁰ מזמור "אשת חיל", מתוך סידור התפילה, מופיע במקור במשלי ל"א, כה.

¹¹ מובא גם ברבי נחמן מברסלב, "ליקוטי מוהר"ן" תורה כ"א: "וְהָיָה עֵז וְהָיָה לְבוּשָׁה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אֶחָרוֹן" – על־יְדֵי הַלְבוּשׁ, שְׂהוּא בְּהִינַת הַשְּׂמֵל, לְשֵׂהוּא לְבוּשׁ עֵז וְהָיָה, לְבוּשׁ הַזֶּקֶן וְנֶאֱמָר, עַל־יְדֵי־הָיָה: וְתִשְׁחַק לְיוֹם אֶחָרוֹן – שְׂאִינוֹ יָרָא מִמֶּנּוּ כָּל־פֶּנ"ל. דְּנֶעֱשֶׂר הַזְּמַן לָזֶה הוּא חֹדֶשׁ אֱלוּל. וְהָיָה: "לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אֶחָרוֹן" – רְאִישֵׁי־תְבוּת "אֱלוּל".